

AFS III - PÅBUD OM FJERNELSE AF STEN - LOVLIG AFG.

I brev af 17. november 2010 har du på vegne af ejeren af V vej 44, 47 og 87 klaget over kommunens påbud af 4. november 2010 om at fjerne stenbelægning mv. på fortov foran deres respektive ejendomme på V vej.

Du skriver bl.a., at:

- kommunen på intet tidspunkt i mere end 10 år har grebet ind over for de pågældende belægnings m.m., hvorfor de pågældende grundejere med rette har kunnet indrette sig på de manglende begrænsninger i etablering af faste belægnings samt haveanlæg i vejarealet
- grundejerne dermed har været i god tro
- der ligeledes er et betydningsfuldt hensyn at tage til undgåelse af værdi- og ressourcspild
- andre parceller i området ligeledes har placeret belægningssten mv. foran ejendommene i vejarealet
- kommunen ud fra et proportionalitetsprincip burde vælge at tinglyse en servitut i stedet for at kræve belægningen mv. fjernet.

Vores afgørelse

Vi mener, at kommunens påbud er lovligt.

Baggrund

V vej er en privat fællesvej, der ligger i byzone. Vejen er dermed omfattet af bestemmelserne i privatvejslovens¹ afsnit I, III og IV (om private fællesveje i byer og bymæssige områder), jf. privatvejslovens § 13, stk. 1.

V vej er tillige navnet på et større vejsystem (af private fællesveje) i et nyere beboelseskvarter i landsbyen. Kommunen er vejmyndighed for V vej, jf. privatvejslovens § 6.

Kommunen er blevet opmærksom på, at flere ejendomme har etableret fast belægning på vejarealet foran ejendommene og har påbudt belægningen fjernet.

I tilfældet med ejendommene, V vej 44, 47 og 87, har kommunen sendt varsel om påbud i brev af 13. oktober 2010 og endeligt påbud i brev af 4. november 2010.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes endelige afgørelse er lovlig (retlige spørgsmål), men ikke til kommunens skøn inden for lovens rammer. Dette fremgår af privatvejslovens § 7, stk. 1.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, om en kommunes afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig. Og vi kan derfor ikke tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i en kommunes vurdering af, at en fast belægning ikke kan tillades på en privat fællesvejs areal, men at arealet i stedet bør være belagt med græs eller lignende materiale.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven², i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vi kan heller ikke tage stilling til forhold, der er reguleret i anden lovgivning, eller til privatretlige forhold, ex. erstatningsretlige spørgsmål.

¹ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008.

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

Privatvejslovens bestemmelser

Materialer, løsøregenstande eller lign. må ikke varigt eller midlertidigt anbringes på en privat fællesvej uden kommunens tilladelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 1, nr. 1.

Listen er ikke udtømmende, og etablering af en fast belægning, haveanlæg mv. på en privat fællesvejs areal – varigt eller midlertidigt – vil efter vores opfattelse falde ind under bestemmelsens ordlyd.

Hertil kommer, at udgravning, opfyldning mv. på en privat fællesvej kræver kommunens tilladelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 4, jf. vejlovens³ § 101, stk. 1.

Såfremt en grundejer ikke efterkommer et påbud fra kommunen om at fjerne det anbragte, kan kommunen lade det anbragte fjerne for grundejerens regning. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 3.

En manglende opfyldelse af et påbud fra kommunen kan føre til, at den, der har overtrådt privatvejslovens § 49, af domstolene bliver dømt til at betale en bøde. Dette fremgår af privatvejslovens § 68.

Forvaltningslovens bestemmelser

I henhold til forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, endvidere ledsages af en begrundelse.

Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal således indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på, og, såfremt afgørelsen beror et skøn, de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Vores vurdering af sagen

Etablering af fast belægning mv. i vejarealet

Kommunen har oplyst, at der mange steder i kommunen i forbindelse med byggemodninger er blevet etableret græsrabatter i stedet for et egentligt fortov.

I den forbindelse er det kommunens vurdering, at etablering af fast belægning der ikke udgør overgang eller overkørsel fra huset til V vej, ikke er ønskeligt. Og dette fordi kommunen ønsker, at der skal være let adgang til forsyningsledninger i vejarealet, dvs. i den af vejen, der er anlagt med græsabat.

Endelig har kommunen oplyst, at da kommunen af færdselssikkerhedsmæssige årsager ønsker fodgængertrafikken afviklet på græsrabatten, ønsker kommunen derfor ikke at tillade etablering af private haveanlæg i græsrabatten.

Disse vurderinger kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

Vi har noteret os, at selvom kommunen generelt ikke finder det ønskeligt, at græsrabatterne bliver belagt med fastbelægning, haveanlæg m.m., så *har* kommunen foretaget en konkret vurdering af de enkelte forhold på de enkelte ejendomme.

Vi har ud fra sagens oplysninger ikke grundlag for at antage, at kommunen med påbuddet har varetaget usaglige hensyn. Vi kan i den forbindelse oplyse, at privatvejslovens § 49 netop ikke indeholder bestemmelser om, at en grundejer har krav på at kunne råde over vejarealet, når denne er af den opfattelse, at den særlige råden vil bidrage til ex. en bedre og smukkere vej.

Privatvejslovens § 49, stk. 1, indeholder heller ikke et krav om, at kommunen skal tillade etablerede, faste belægninger mv. og i stedet lade en servitut tinglyse på de pågældende ejendomme. Dette må derimod bero på kommunens skøn, hvilke hensyn der vejer tungest.

Vi mener heller ikke, at kommunen med påbuddet har udsat dine klienter for eventuel ulovlig forskelsbehandling.

³ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på kommunens oplysninger⁴ om, at den har indledt eller er ved at indlede sager mod de ejendomme i V vej-kvarteret, hvor kommunen har konstateret råden over vejarealet (i form af etablering af fast belægning og/eller haveanlæg på den del af vejarealet, der er anlagt med græsabat).

Forvaltningslovens §§ 22 og 24

Det fremgår af sagen, at kommunen i sit varsel om påbud har angivet begrundelsen for ikke at ville godkende de etablerede, faste belægninger mv. i vejarealet. Denne er gentaget i kommunens e-mail af 1. november 2010.

Denne begrundelse er imidlertid ikke angivet i kommunens endelige påbud.

Selvom det er en fejl, at kommunen dermed ikke har iagttaget bestemmelserne i forvaltningslovens §§ 22 og 24, så mener vi ikke, at fejlen har haft indflydelse på afgørelsens indhold.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at kommunen under behandlingen af klagen i Vejdirektoratet har opretholdt begrundelsen for ikke at ville godkende de etablerede, faste belægninger mv. i vejarealet.

Vi vedlægger kopi af vores brev af i dag til kommunen.

Vores afgørelse

På den baggrund mener vi, at kommunens påbud er lovligt.

Vi har derfor ikke mulighed for at anmode kommunen om at ændre eller omgøre påbuddet.

Privatretlige forhold

Spørgsmålet om, hvorvidt en grundejer kan antages at have vundet ret over et forhold på vejarealet, idet forholdet er mere end 10 år gammelt, er et spørgsmål om hævd, dvs. et privatretligt spørgsmål.

Spørgsmålet hører under domstolene, og vi kan derfor ikke tage stilling til spørgsmålet.

Spørgsmålet om, hvorvidt ejerne af V vej 44, 47 og 87 har udført belægningsarbejder i god tro og derfor vil være berettiget til erstatning i tilfælde af krav om fjernelse af belægningen mv., er ligeledes et privatretligt spørgsmål – i dette tilfælde et erstatningsretligt spørgsmål.

Dette spørgsmål, og spørgsmålet om værdispild mv., hører også under domstolene, og vi kan derfor heller ikke tage stilling til disse spørgsmål.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis dine klienter ønsker lovligheden af kommunens påbud eller Vejdirektoratets afgørelse prøvet ved domstolene, skal søgsmål herom være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 7, stk. 6, 2. punktum.

⁴ Jf. kommunens oplysninger i brev af 25. november 2010.

